

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Timotheo, Agapio, & Thecla, & aliis octo martyribus, & de principum
mutatione, & imperii dißidio. Cap. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

martyriū, tamē cū Palæstinus genere sit, dignus videtur, qui in Palæstinorū martyriū numero merito reponat. Hęc igitur primo anno, cū persecutio solū cōtra ecclesię præsides grassaretur, hoc modo in Palæstina gesta fuerunt.

De Timotheo, Agapio, & Thecla, & aliis octo martyribus, & de principum mutatione, & imperii dissidio. CAP. XIII.

Secundo anno iam aduentanti, cum bellum cōtra nos vehementius exardesceret, & literæ imperatorum (in quibus generali edicto præceptum erat, vt vniuersa plebs in singulis ciuitatibus idolis immolare, & libamina offerre cogerentur) iam primum ad Vrbanum id temporis prouintię illius præfectum perlatae essent. Timotheus, Gazæ vrbis Palæstinæ, infinitis propè tormentis exantlatis, ad extremum in rogū lentius aliquanto & remissius exardescētē impositus, maxime germanā germanæ erga Deū pietatis probationē per patientiā in omnī cruciatus genere ostentatā demonstrauit, & coronā, quæ sanctis Dei athletic pro pietatis victoriā cōcertantibus tribui soleat, ad extremū reportat. Tēpore autē eius martyrii, Agapius & Thecla quæ nostra vixit etate, constantiā animi maxime generosam declarantes, bestiis ex sententiā iudicis traduntur deuorādi. At quis tādē est, qui illa, quæ sequebātur aut oculis cōspicatus, nō miraretur, aut solū auditione accipiēs, nō obstupesceret? Nā dū gentiles publica festa inter se celebrabāt, & cōsuetā agebant spectacula, inter alia, quæ magnopere ipsis in optatis erāt ad contemplandū, crebro hominum sermone ferebatur, Christianos qui dudū erāt ad bestias dānati certamē cōfecturos. Cū vērō huius rei fama latius manaret, & apud oēs passim vagaretur, adolescētes numero sex, quorū vn⁹ genere Pōticus noīe Timolaus, alter ex tripoli vrbe Phœnicie, qui Dionysius nūcupat⁹ fuit, tertius ecclesię Diospolis subdiaconus, qui Romulus dictus est, quartus Paulus, & quintus Alexander vterq; Aegyptius, sextus huius gentilis Alexander ex vrbe Gaza, proprias manus, quō ardentem martyrii cupiditatem significarent, ante colligātes, ad Vrbanū qui iā bestias ad Christianos dilaniādos emissurus esset, curriculo currūt, seq; Christianos libere cōstitentur: atq; ipsa sua propēsiōne tanq; ad acie instructa, & ad quodq; discrimē admodū parata liquido
decla-

EVSEBII HISTORIAE

declalarunt eos, qui in vero Dei omnium rerum fabrica-
toris cultu gloriantur, violentas inmaniū ferarū incur-
siones, nequaquā formidaturos, Vnde profecto tum ip-
sum praesidem, tum illos, qui cum eo erant, in repentinā
admirationē traducētes, extēplo in carcerē cōtrudūtur.
Non multis diebus post, alii duo fuere in eorum nume-
rum ascripti: vnus, qui a serba & varia tormēta propter
fidei suae confēssionē variis tēporibus ostentatam, antea
exhaustisset, Agapius nomine: Alter qui res ad corporis
vsum necessarias illis Martyribus subministrasset, Dio-
nyssi⁹ appellatus. Omnes isti, octo numero, vno die, nēpe
vigesimo quarto mensis Dystri, hoc est ad nonū Calen-
Aprilis in ipsa Cæsarea securi percussi obeunt. Per idem
tempus duo ex imperatoribus, quorum alter primum ac
summum imperii gradum, alter secundum post illum ob-
tinebat, ad priuatam quandam vitæ rationem se transtu-
lerunt. Atq; respub. languescere & ægra esse cœpit. Pau-
lo post, imperio Romano contra se dissentiente, bel-
lum graue & acerbū inter ipsos imperatores mutuō ex-
citur: neque seditio ac tumultus in ea commotus prius
sedatus fuit, quā pax aduersum nos in vniuersis orbis
partibus, quæ Romano paruere imperio, firma constitu-
eretur. Nam simul ac illa omnibus, instar lucis cuiusdam
ex tenebricosa & obscura nocte exorta fuit, communis
imperii Romani status iterum ad stabilitatem, amicitia,
& pacem restituitur, mutuamque concordiam, quam à
maioribus acceperat recuperavit. Verū de his rebus
copiosius differendi, est aliud tempus magis opportu-
num nobis reseruatum. Iam vero ad ea quæ sequuntur
pergamus.

De Apphiano Martyre.

CAP. XIII.

MAximinus Cæsar, qui suis ipsius viribus ac manu
imperium occupauerat, perspicua odii & impieta-
tis erga Deum animo suo tanquam naturaliter in-
sita & innatae indicia, omnibus commonstrans persecu-
tionem magis generalem quā superiores imperatores
contra nos instituit. Proinde cum perturbatio & con-
fussio